

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 678: Hỏi Pháp An Tâm

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 057)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Hỏi pháp an tâm】

Đây cũng là do tâm bất an, là một vấn đề lớn! Thuở ấy, Tổ Đạt Ma sang Trung Quốc, truyền bá Thiền tông, ở Trung Quốc ngài được tôn là Sơ Tổ; nếu tính theo sự truyền thừa qua các đời ở Ấn Độ, thì ngài là vị Tổ thứ hai mươi tám. Đến Trung Quốc, ngài là đời thứ nhất, nên ở Trung Quốc nói đến Sơ Tổ Thiền tông chính là ngài Đạt Ma. Lúc bấy giờ, Tổ Đạt Ma ở chùa Thiếu Lâm, người trong chùa Thiếu Lâm cũng coi thường ngài, cũng chẳng ai để ý đến ngài, lão nhân gia ngài nhờ vậy mà được thanh tịnh, ngày ngày diện bích đả tọa (quay mặt vào vách tọa thiền), dù sao người ta không để ý đến ngài, ngài cũng chẳng bận tâm đến ai. Thiền sư Huệ Khả biết vị này là người có công phu, không phải là người tầm thường, liền hướng đến ngài thỉnh giáo, nhưng Tổ Đạt Ma không để ý đến. Khi ấy đang là mùa đông tuyết rơi, sư đứng trong tuyết không chịu đi, Tổ vẫn không để ý, đứng rất lâu, suốt mấy tiếng đồng hồ Tổ vẫn không đoái hoài, cuối cùng Huệ Khả tự dùng dao chặt đứt một cánh tay của mình để cúng dường Tổ Đạt Ma. Chặt một cánh tay để cúng dường Tổ Đạt Ma, lúc này Tổ Đạt Ma mới lên tiếng: “Ông hà tất phải khổ sở như vậy? Tự mình chặt đứt cánh tay, rốt cuộc ông vì điều gì?” Đây là biểu thị ngài chân thành thỉnh pháp, biểu thị thành ý của chính mình. Nếu ngài không có lòng thành này, nói lời thành thật thì ngài cũng không thể khai ngộ.

Cho nên, dùng tâm chân thành cầu pháp thì sẽ khai ngộ. Tâm của chúng ta không thành, nên nghe kinh bao nhiêu năm như vậy mà vẫn hoàn toàn chẳng khai ngộ, không những không khai ngộ, mà càng nghe càng hồ đồ, là do tâm không thành. Ấn Quang Đại sư giảng: Một phần thành kính, được một phần lợi ích; mười phần thành kính, được mười phần lợi ích. Chúng ta xem kinh, nghe kinh, đem tâm chân thành để đọc, để nghe, thì sẽ có chỗ ngộ. Nếu như cái tâm

này không thành, không thành tức là khi nghe kinh, xem kinh mà vẫn còn đánh mất chánh niệm, khởi lên vọng tưởng, thì đây quyết định là không đạt được lợi ích. Huệ Khả đã chân thành như thế, Tổ Đạt Ma hỏi ngài: Ông vì điều gì? Sư thưa:

【Tâm con bất an, xin Đại sư khai thị, dạy con cách an tâm.】

Đạt Ma Tổ sư nghe câu này, liền đưa tay ra bảo:

【Ông hãy đem tâm ra đây, ta sẽ an cho ông.】

Quý vị thấy hiện nay có rất nhiều tượng đắp của Tổ Đạt Ma, một tay đưa ra như vậy, chính là ý nghĩa này. Đưa tay ra và bảo Huệ Khả: Ông hãy đem tâm ra đây, ta sẽ an cho ông. Đây chính là phương pháp giảng dạy của ngài. Từ trong ngay câu nói này, Huệ Khả hồi quang phản chiếu, tìm xem tâm ở đâu. Cho nên, sau hồi lâu tìm kiếm, sư đáp lại một câu:

【Con tìm tâm trọn không thể được】

Con tìm tâm của mình mà tìm không thấy, chẳng biết tâm ở chỗ nào? Trong kinh Lăng Nghiêm vừa mở đầu, đã có đoạn bảy chỗ gạn hỏi tâm. Tôn giả A Nan không thông minh bằng Huệ Khả. Phật hỏi A Nan: Tâm ở đâu? A Nan vẫn còn đi tìm, tìm ở trong, ở ngoài, ở chặng giữa, tìm kiếm khắp nơi. So với Huệ Khả thì không thể sánh bằng, Huệ Khả vừa hỏi đầu lại, tìm tâm trọn không thể được, điều này cao minh hơn A Nan rất nhiều. Câu nói này của sư vừa thốt ra, Tổ Đạt Ma liền nói:

【Ta đã an xong tâm cho ông rồi đó】

Ta đã an xong tâm cho ông rồi, không còn việc gì nữa. Tâm không thể được, thì còn cái gì để bất an? Ngài ngay trong câu nói này liền khai ngộ, minh tâm kiến tánh, từ địa vị phàm phu thoát cái đã chứng đến quả vị Bồ Tát Viên Giác Sơ Trụ. Viên Sơ Trụ là phá một phẩm vô minh, chứng một phần pháp thân, liền đạt đến địa vị này. Cho nên Tổ Đạt Ma liền truyền pháp cho ngài, ngài trở thành Nhị Tổ Thiền tông. Nếu quý vị hỏi ngài dựa vào đâu để làm Nhị Tổ, chính là buông xả! Không có gì khác, chỉ là buông xả mà thôi. Tại sao quý vị không làm được Nhị Tổ? Vì quý vị buông không xuống, vấn đề chính là ở chỗ

này. Quý vị chịu buông xả, quý vị lập tức liền làm Tổ sư, tại sao lại không buông xả được?